

[Socialministeren]

Det er baggrunden for, at regeringen ikke kan følge ændringsforslaget. Vi vælger at afvente mediekommissionen, og jeg mener, at det slet ikke er givet, at vi overhovedet skal have forsøg, når vi har fået behandlingen i mediekommissionen i forbindelse med dens afsluttende rapport. Det kan være, at der kan sættes en forbedring i gang allerede på grundlag af de indstillinger, der kommer fra mediekommissionen, så det synes jeg ikke det er rimeligt at tage stilling til i dag.

Derfor er min konklusion den, at naturligvis er det vigtigt at komme videre. Vi afventer mediekommissionens arbejde og tager da stilling til, hvordan vi kommer videre. Det mener jeg er det mest realistiske standpunkt på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Ja, nu ved jeg selvfølgelig ikke, hvor tæt socialministeren har fulgt denne sag, og det kan jo heller ikke nytte noget, at jeg står her og hentyder til et stykke papir, som ingen andre har set end socialministeren og de involverede parter.

Socialministeren må tale mod bedre viden, når han står og afviser det, vi har skrevet i vores forslag om, hvordan det udvalg skulle fungere. Socialministeren må vide, at vi var gået fra noget af det, dengang der kom et andet forslag fra socialministeren og fra nogle af partierne her. Så det passer altså ikke, at vi stædigt holder fast på, at man lige præcis skal gøre det, vi siger. Jeg synes, at vi strakte os kolossalt langt for at imødekomme et ønske hos de blinde og svagsynede om i hvert fald at være med til at kigge på de forsøg, der allerede er gjort, og sammen med kulturministeren og socialministeren finde ud af, hvordan man kunne komme videre. Det kan være, at socialministeren mener noget andet i dag, men det er ikke mit indtryk, at socialministeren mente noget andet for 14 dage siden.

Det er en skammelig sag, og man kan ikke være bekendt, at de blinde og svagsynede skal blive ved med at vente og vente og vente, til det passer en eller anden instans at sige: ja, vi behøver såmænd ikke nogen forsøg. Der sker ingenting i denne sag.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg forstår ikke, hvad det er for nogle formuleringer, fru Ingerlise Koefoed henviser til. Jeg har ikke givet nogen formuleringer om noget som helst. Det betænkingsbidrag, der er afgivet, er afgivet af regeringspartierne. Jeg har end ikke været til samråd i kulturudvalget om denne sag. Det eneste, jeg har gjort, er det, der er det naturlige: jeg har besvaret de spørgsmål, jeg er blevet bedt om at besvare af kulturudvalget. Det er for så vidt den eneste måde, hvorpå jeg har været involveret i sagen. Derfor er jeg uforstående over for, hvad det er for nogle formuleringer, fru Ingerlise Koefoed taler om.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget

vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 78 stemte for, 81 imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 111:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 310 om forhøjelse af radio- og fjernsynsafgifterne pr. 1. april 1984 tilbage fra finansudvalget.

Af Maisted (FP).

(Fremsat 20/5 83. Første behandling 24/5 83. Betænkning 26/5 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Maisted (FP):

[Maisted]

Jeg skal selvfølgelig opfordre folketinget til at følge fremskridtspartiets forslag om at trække det aktstykke tilbage, kulturministeren har forelagt finansudvalget, hvor der bliver tale om en stigning af licenserne på 4 pct. Dette skyldes først og fremmest, at vi her har en offentlig institution, som handler totalt uansvarligt. Jeg ved godt, at vi senere kommer til anden og sidste behandling af et forslag om forhøjelse af licenserne.

Vort forslag skyldes, at Danmarks Radio har fået forhøjet sine licenser med 13 pct. den 1. april 1983. Det skyldes yderligere, at regeringen har ført en politik, hvor man har fremhævet, at vi skulle have en nulstigning på de offentlige budgetter, men så fremsætter kulturministeren minsandten pludselig et forslag, hvorefter en særinstitution skal have lov til at udvide budgetterne med 4 pct. Det er ganske uden sammenhæng med den øvrige økonomiske politik, regeringen står for.

Jeg skal vende tilbage til yderligere argumentation, når vi kommer til næste punkt på dagsordenen, men jeg håber, at folketinget i denne sag vil forstå, at man bliver nødt til at opføre sig anstændigt, når der er tale om offentlige budgetter, især til en institution af den magtkarakter, vi her har.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 13 stemte for, 146 imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 112:

Forslag til folketingsbeslutning om størrelsen af radio- og fjernsynsafgifterne pr. 1. april 1984.

Af Albertsen (S) og Ingerlise Koefoed (SF).

(Fremsat 20/5 83. Første behandling 24/5 83. Betænkning 26/5 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Albertsen (S):

Ved første behandling havde vi lejlighed til at udveksle nogle bemærkninger om det beslutningsforslag, fru Ingerlise Koefoed på socialistisk folkepartis og jeg på socialdemokratiets vegne har formuleret, og som under den videre behandling her i salen og senere i finansudvalget har vundet tilslutning fra det radikale venstre. Derudover har jeg forstået, at der også er andre, der vil stemme for det af os formulerede beslutningsforslag.

Den formulering, vi har givet forslaget, har sammenhæng med den indstilling, som foreligger fra det organ, der er valgt i henhold til lovgivningen om radiofoni, nemlig radiatorådet. Meget af den tid, vi har brugt på dette, og nogle af de bemærkninger og udspil, der har været på forskellig vis fra både statsministeren og kulturministeren, kunne have været sparet, hvis man havde efterlevet den tradition, som faktisk har været gældende, siden vi fik lovgivningen i 1973. Vi, der står bag beslutningsforslaget, har søgt at respektere og efterleve lovgivningen og den praksis, der har været gældende på dette felt.

De uoverensstemmelser, der har været tale om med hensyn til det, der forelå i finansudvalget fra kulturministerens side, er i kroner og øre så beskedne, at man virkelig kan sige, at det er stor ståhej for ingenting. Vi finder ikke, at der ved de drøftelser, vi har haft, er fremkommet materiale, standpunkter eller vurderinger, som gør, at vi må ændre holdning i forhold til vort udspil.

Jeg skal anbefale folketinget at stemme for den indstilling, et flertal i finansudvalget har udtrykt, og forventer derefter selvfølgelig, at kulturministeren hurtigt vil komme med et aktstykke, der er formuleret i overensstemmelse med flertallets ønske her i folketinget.

Jeg vil gerne komme med en enkelt bemærkning til hr. Maisted i anledning af hans udtalelser i forbindelse med hans eget beslutningsforslag. Når hr. Maisted i den forbindelse taler om total uansvarlighed, så er det en karakteristik, der snarere rammer det beslutningsforslag, hr. Maisted selv har formuleret. Det ville være uansvarligt at stemme for det, fremskridtspartiet har formuleret, hvilket et flertal i folketinget ej heller vil, for det ville sige, at man dermed underkendte den styrelse, det budget og det arbejdsprogram, der er formuleret fra radiatorådets side.